

[Aagaard]

Stadig flere har i de senere år skullet betale formueskat. Årsagerne hertil er for en stor del, at ejendomsværdierne og kurserne på obligationer er steget. Det er imidlertid ikke udtryk for, at den enkelte har fået større skatteevne, ofte tværtimod, for kursstigninger betyder, at formuens forrentning reduceres.

Formuebeskatning er en dobbeltbeskatning, der i sin natur virker hæmmende på såvel opsparings- som investeringslysten. Den bremser virksomhedernes vækst og konsolidering; det gælder især de virksomheder, der forsøger at konsolidere sig ved opbygning af egenkapitalen. Også for hovedaktionærer i selskaber med succes giver formueskatten problemer, fordi de gældende regler tilskynder til at nedsætte kapitalen i selskabet.

Regeringens politik går ud på at fremme opsparing og begrænse forbruget; derfor skader formueskatten mere, end den gavner.

Formueskatten er en underlig konstruktion, som i realiteten medfører en dobbeltbeskatning af indkomsterne hos de formueskattepligtige. Det er jo sådan, at der som altovervejende hovedregel allerede er betalt indkomstskat af de indkomster, som ligger til grund for formuen.

Formueskatten er på ingen måde udtryk for skatteevne, men jeg er ikke i tvivl om, at formueskatten lever i bedste velgående på grund af den fejlagtige opfattelse, at man derved får ram på de rige. Jeg mener, at det, man først og fremmest får ram på med formueskatten, er opsparings- og investeringslysten.

De uheldige virkninger af den eksisterende formueskat fremgår da også af betænkningen fra det udvalg, som har set på virkningerne af formueskatten: Den virker som en særskat på ægteskab. Den medfører ofte et negativt realafkast efter skat af almindelige finansielle investeringer. Den virker hæmmende på investeringerne og opsparingen, ligesom den giver formueskattepligtige et incitament til at flytte til udlandet.

Jeg skal ikke komme med en udtømmende redegørelse for formueskatte reglerne, men kort skitsere regeringens forslag til ændringer: En gradvis sænkelse af formueskattesatsen fra de nuværende 2,2 pct. til 1 pct. Bundfradraget forhøjes gradvis til 1,5 mio. kr.; her vil vi gerne understrege, at det er vigtigt, at overgangsperioden bliver så kort som muligt. Endelig fjernes den bestående diskriminering af ægteskabet i

relation til formueskat. Det opnås ved, at ægtefæller får hver deres bundfradrag med overførselsret af uudnyttet bundfradrag.

Nedsættelsen af formueskattesatsen vil primært medføre en lempelse af formuebeskatningen for de 95 pct. af formueskatteyderne, som har formuer op til 5 mio. kr.

Selv om vi fra konservativ side ønsker, at regeringens forslag vedtages hurtigst muligt, vil vi gå positivt og konstruktivt ind i udvalgsarbejdet og være åbne for eventuelle forslag, som styrker dette forslag og på længere sigt vil gøre det muligt helt at afskaffe formueskatten.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Tre små spørgsmål til hr. Aagaard: Vil hr. Aagaard forklare mig, hvordan det kan være, at man ikke kan få råd til at fjerne formueskatten, når regeringens påstand er, at den finansierer sig selv? Hvis den er så skadelig i alle sammenhænge, at den koster mere, end den giver, så må hr. Aagaard ligesom også kunne forklare, hvordan det kan være – ud fra den holdning, som vi slet ikke tror på, eller de beregninger, som man ikke har lavet, og som vi heller ikke tror på – at man ikke kan få råd, når det nu er selvfinansierende.

Spørgsmål 2: Hvis nu vi i udvalgsarbejdet får dokumenteret over for hr. Aagaard, at den typiske formue faktisk ikke, som han sagde, er penge, der allerede er betalt skat af, vil hr. Aagaard så ændre opfattelse?

Spørgsmål 3: Vil hr. Aagaard forklare mig, hvordan han vil forholde sig til de enlige, der vil komme og sige, at nu bliver de diskrimineret? Hvor vi plejer at have en tredjedel enlige og to tredjedele ægtepar, så får vi nu 70 pct. enlige og 30 pct. ægtepar, der skal betale formueskat. Nu bliver det så de enlige, der bliver diskrimineret.

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Jeg vil gerne sige til hr. Stavad, at grunden til, at man ikke fremsætter forslag om total afskaffelse, er jo helt klart en vurdering af de politiske muligheder, der ligger her i Folketinget. Jeg er fortsat af den opfattelse, at man – måske ikke umiddelbart, men på længere sigt – vil få en større gevinst, end man i dag har af det prove-